

ÚSTAVNÝ SÚD SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Hlavná 110, 042 65 Košice 1

P. O. Box E – 35

PREHEAD VYBRANÝCH ROZHODNUTÍ ÚSTAVNÉHO SÚDU SLOVENSKEJ REPUBLIKY

za obdobie IX./2021

Senát I

Nález:

spisová značka	I. ÚS 341/2020
populárny názov	Trovy konania - dôvody hodné osobitného zreteľa
sudca spravodajca	Miloš Maďar
druh konania	konanie o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	Nález - Nález
dátum rozhodnutia	04.08.2021
dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv	Ústava Slovenskej republiky čl. 46 ods. 1 ústavný zákon č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd čl. 36 ods. 1 Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 6 ods. 1 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 133 ods. 3 písm. b zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 73 ods. 3
analytická právna veta	Ak bola dôvodne podaná žaloba vzatá späť preto, že v dôsledku objektívnych skutočností nezávislých od vôle strán v civilnom sporovom konaní odpadol dôvod sporu, ide o okolnosti hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP.
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľka ústavnou sťažnosťou napadla rozhodnutie krajského súdu, ktorým bola žalovanej priznaná náhrada trov civilného sporového konania s odôvodnením, že za zastavenie konania zodpovedala sťažovateľka, ktorá v procesnej pozícii žalobkyne vzala žalobu späť. Dôvodom späťvzatia žaloby o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti bola skutočnosť, že na základe protestu prokurátora bol zrušený vklad vlastníckeho práva žalovanej k dotknutej nehnuteľnosti, v dôsledku čoho zanikol dôvod sporu. Krajský súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že v danej veci neboli zistené dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých by bolo možné v zmysle § 257 CSP náhradu trov konania súd nepriznať. Sťažovateľka považovala v okolnostiach veci túto argumentáciu za nesprávnu.
z odôvodnenia	"Späťvzatie žaloby odôvodnila sťažovateľka tým, že po podaní žaloby došlo k podaniu protestu prokurátora ... proti rozhodnutiu o povolení vkladu vlastníckeho práva v prospech žalovanej. Keďže protestu prokurátora bolo vyhovené z dôvodu, že predmetná kúpna zmluva je absolútne neplatný právny úkon, a sťažovateľka bola opätovne zapísaná do katastra nehnuteľností ako vlastníčka predmetnej nehnuteľnosti, odpadol dôvod podanej žaloby. Krajský súd ... napadnutým uznesením ... žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s odkazom na § 256 ods. 1 CSP a odôvodnením, že sťažovateľka späťvzatím žaloby procesne zavinila zastavenie konania a že v danej veci neexistovali dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP. Vo vzťahu k (ne)aplikácii § 257 CSP krajský súd napadnuté uznesenie v jeho relevantnej časti zdôvodnil iba strohou konštatáciou, že v danej veci neexistovali dôvody hodné

	<p>osobitného zreteľa odôvodňujúce nepriznanie náhrady trov konania niektorej zo strán.</p> <p>Podľa názoru ústavného súdu sa krajský súd nedostatočne vysporiadal práve s konkrétnymi okolnosťami danej veci, keď nezohľadnil, že z procesného hľadiska bola žaloba podaná dôvodne, k späťvzatiu viedli objektívne dôvody – protest prokurátora, na ktorý sťažovateľka ani žalovaná nemali dosah, ale v dôsledku ktorého bola zabezpečená ochrana vlastníckeho práva sťažovateľky, čím odpadol predmet žaloby.</p> <p>Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že napadnutým uznesením boli porušené základné právo sťažovateľky na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 ústavy a v čl. 36 ods. 1 listiny, ako aj právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ... ."</p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESLP a iných súdov	
súvisiace právne predpisy	zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok § 262
klúčové slová	<p>konanie-zastavenie</p> <p>trovy konania</p> <p>zavinenie</p> <p>práva a slobody – právo na súdnu a inú právnu ochranu-právo na súdnu ochranu</p>

spisová značka	I. ÚS 24/2021
populárny názov	Náhrada trov konania
sudca spravodajca	Rastislav Kaššák
druh konania	konanie o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	Nález - Nález
dátum rozhodnutia	04.08.2021
dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv	<p>Ústava Slovenskej republiky čl. 46 ods. 1</p> <p>Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 6 ods. 1</p> <p>Ústava Slovenskej republiky</p> <p>zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov</p>
analytická právna veta	Ak rozhodnutie o výške nároku uplatnenom v civilnom sporovom konaní závisí od znaleckého posudku alebo úvahy súdu, potom možno právo na náhradu trov konania priznať aj strane, ktorá v konaní nebola pomerne úspešná.
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľ ústavnou sťažnosťou napadol rozhodnutie krajského súdu vo výrokoch o náhrade trov konania s tým, že krajský súd postupoval pri svojom rozhodnutí výlučne podľa pomeru úspechu v konaní a nevezal do úvahy skutočnosť, že výška priznaného nároku v danom prípade závisela od znaleckého posudku a od úvahy súdu.
z odôvodnenia	<p>„ V danom prípade sa sťažovateľ podanou žalobou domáhal náhrady škody spôsobenej na zdraví, ... , pričom z obsahu rozsudku okresného súdu je zrejmé, že sťažovateľ pri stanovení sumy jednotlivých zložiek práva na náhradu škody (bolestné, náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia, 50 % zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a náhrada liečebných nákladov) vychádzal aj zo znaleckého posudku z 9. júla 2010, ...</p> <p>Následne ... svoju žalobu opakovane upravoval z dôvodu čiastočných plnení zo strany žalovanej a tiež z dôvodu, aby reflektovala závery znaleckého posudku č. 143/2014 v spojení s jeho dodatkom č. 1 vyhotoveným znaleckou organizáciou ... . Predmetom rozhodovania okresného súdu tak ostal nárok sťažovateľa na zaplatenie doplatku bolestného (sporným bolo len určenie hodnoty jedného bodu, pozn.), na mimoriadne zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu 50 % a na zaplatenie vyčíslených úrokov z omeškania.</p> <p>Okresný súd svoje rozhodnutie o trovách konania o nepriznaní nároku na ich náhradu žiadnej zo strán sporu stručne odôvodnil odkazom na § 255 ods. 2 CSP a konštatovaním približne rovnakého čiastočného úspechu strán sporu vo veci. Krajský súd sa s rozsudkom okresného súdu stotožnil aj v časti napadnutého výroku o trovách konania z dôvodu, že</p>

	<p>právna úprava Civilného sporového poriadku neumožňuje pri rozhodovaní o trovách konania zohľadniť, že rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku či úvahy súdu.</p> <p>Za problematický, ústavne neudržateľný a nereflektujúci predmet konania považuje ústavný súd práve predmetný právny názor vyslovený krajským súdom ... .</p> <p>... ani nová právna úprava nevylučuje osobitný režim posudzovania úspechu v konaní a nárokov na náhradu trov v prípadoch, keď výška plnenia závisela od znaleckého posudku alebo úvahy súdu, a to z hľadiska výsledku v zásade zhodne ako podľa doterajšej úpravy ... Tomuto záveru nebráni ani absencia výslovnej právnej úpravy v Civilnom sporovom poriadku zhodne so skoršou úpravou v § 142 ods. 3 OSP. Uvedené je ... vecou aplikácie a výkladu relevantných ustanovení Civilného sporového poriadku všeobecnými súdmi pri rozhodovaní o trovách konania v konkrétnej veci.</p> <p>... zásadu úspechu vo veci (§ 255 CSP) treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však žalobcu, ktorému bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, nemožno považovať za procesne neúspešného a ad absurdum ho zaťažovať procesnou zodpovednosťou za predvídanie „presného“ výsledku konania.</p> <p>... aj v týchto prípadoch ... musia existovať určité limity, pretože inak by bolo v rozpore s rozumným usporiadaním procesných vzťahov, aby za situácie zjavne bezúspešného uplatňovania práva, ... bola žalobcovi priznaná ochrana v podobe ... práva na plnú náhradu trov konania proti žalovanému len preto, lebo bol úspešný v základe svojho nároku, ktorého výška však bola oproti žalobnému nároku súdom priznaná s výrazným obmedzením.</p> <p>... vec sťažovateľa je práve tým prípadom, ... odôvodňujúcim osobitné posudzovanie úspechu a neúspechu v konaní s dôsledkami na rozhodovanie o trovách konania.“</p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEF a iných súdov	
súvisiace právne predpisy	zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok
klúčové slová	práva a slobody – právo na súdnu a inú právnu ochranu-právo na súdnu ochranu trovy konania ujma, náhrada škody-ujma na zdraví

spisová značka	I. ÚS 116/2021
populárny názov	Nahradenie väzby
sudca spravodajca	Miloš Maďar
druh konania	konanie o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	Nález - Nález
dátum rozhodnutia	06.09.2021
dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv	Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 5 ods. 1 písm. c Ústava Slovenskej republiky čl. 50 ods. 3 Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 5 ods. 2 Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 5 ods. 3 Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 5 ods. 4 Ústava Slovenskej republiky čl. 17 ods. 1 Ústava Slovenskej republiky čl. 17 ods. 2 Ústava Slovenskej republiky čl. 17 ods. 5
analytická právna veta	Ak všeobecný súd zistí, že účel väzby nemožno rovnako dobre dosiahnuť jej nahradením peňažnou zárukou, bolo by nadbytočné a v rozpore so zásadou prednostného a urýchleného konania vo väzobných veciach, aby vykonával úkony podľa § 81 ods. 1 Trestného poriadku vrátane výsluchu osoby, ktorá ponúka peňažnú zárukou. Konajúci súd je v takom prípade povinný odôvodniť svoje myšlienkové postupy, ktoré ho viedli k predbežnému záveru, že väzbu nie je možné nahradiť, pričom odôvodnenie musí

	<p>byť založené na konkrétnych skutočnostiach, a nie na abstraktnej úvahe súdu.</p> <p>Rovnaké závery možno prijať aj pokiaľ ide skúmanie splnenia podmienok nahradenia väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení vrátane kontroly technickými prostriedkami.</p>
skutkový stav a základné fakty	<p>Sťažovateľ ústavnou sťažnosťou napadol rozhodnutia okresného a krajského súdu týkajúce sa jeho väzby. Okrem iného namietal, že o jeho žiadosti o prepustenie z väzby bolo okresným súdom rozhodnuté bez predvolania navrhovateľky peňažnej záruky. Namietal tiež dĺžku rozhodovania o väzbe.</p>
z odôvodnenia	<p>„Ak na základe vlastného posúdenia všeobecný súd zistí, že účel väzby nemožno rovnako dobre dosiahnuť jej nahradením peňažnou zárukou, bolo by redundantné a v rozpore so zásadou prednostného a urýchleného konania vo väzobných veciach (§ 2 ods. 6 Trestného poriadku, pozn.), aby súd vykonával úkony podľa § 81 ods. 1 Trestného poriadku vrátane výsluchu osoby, ktorá ponúka peňažnú záruku. Na účely zachovania práv obvineného je konajúci súd v takom prípade povinný odôvodniť svoje myšlienkové postupy, ktoré ho viedli k predbežnému záveru, že väzbu nie je možné nahradiť, pričom odôvodnenie musí byť založené na konkrétnych skutočnostiach, a nie na abstraktnej úvahe súdu ... , čo bol aj prípad sťažovateľa ... .</p> <p>Rovnaké závery možno prijať aj pokiaľ ide o sťažovateľom namietaný postup okresného súdu, ktorý pri rozhodovaní o žiadosti o prepustenie z väzby a možnosti jej nahradenia dohľadom probačného a mediačného úradníka za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení vrátane kontroly sťažovateľa technickými prostriedkami neskúmal splnenie podmienok na nariadenie takejto kontroly. ...</p> <p>Z obsahu ústavnej sťažnosti, jej príloh a zo zistení ústavného súdu vyplýva, že okresný súd o žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu rozhodol uznesením z 19. februára 2021, pričom v dôsledku sťažovateľom zahlásenej sťažnosti proti predmetnému uzneseniu okresný súd 23. februára 2021 vyzval obhajcu sťažovateľa na zaslanie dôvodov podanej sťažnosti a v rovnaký deň predložil súdny spis krajskému súdu na rozhodnutie. Obhajca sťažovateľa doplnil dôvody sťažnosti 24. februára 2021, ktoré okresný súd nasledujúceho dňa postúpil odvolaciemu súdu, ktorý vo veci rozhodol uznesením zo 4. marca 2021 tak, že podanú sťažnosť zamietol, a súdny spis v trestnej veci sťažovateľa bol 5. marca 2021 vrátený okresnému súdu. Celková doba rozhodovania o sťažovateľovej žiadosti o prepustenie z väzby trvala od jej doručenia okresnému súdu (9. február 2021, pozn.) až po vrátenie súdneho spisu z krajského súdu (5. marec 2021, pozn.) menej ako jeden mesiac (presne 25 dní vrátane dňa doručenia žiadosti, pozn.). Tým je v zmysle čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a čl. 5 ods. 4 dohovoru dostatočne naplnená požiadavka bezodkladnosti rozhodovania o zákonnosti väzby sťažovateľa a ... argument o neprimeranej dĺžke rozhodovania ... je potrebné označiť za nedôvodný.“</p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESLP a iných súdov	
súvisiace právne predpisy	zákon č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov
klúčové slová	<p>práva a slobody – základné ľudské práva a slobody-právo na osobnú slobodu</p> <p>väzba-žiadosť o prepustenie</p> <p>väzba-dôvody väzby</p> <p>väzba-dĺžka väzby</p>

spisová značka	I. ÚS 177/2021
populárny názov	Odôvodnenie nevykonania dôkazu v trestnom konaní
sudca spravodajca	Miloš Maďar
druh konania	konanie o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	Nález - Nález
dátum rozhodnutia	04.08.2021
dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv	<p>Ústava Slovenskej republiky čl. 46 ods. 1</p> <p>Ústava Slovenskej republiky čl. 48 ods. 2</p>

	Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 6 ods. 1
analytická právna veta	<p>Ak všeobecný súd zamietne návrh na vykonanie dokazovania a v odôvodnení rozhodnutia chýba výslovné vyjadrenie k tejto otázke, nemusí ísť vždy o porušenie práva na súdnu ochranu.</p> <p>Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži na revíziu skutkových zistení, teda nie je možné v dovolacom konaní skúmať, či bola preukázaná subjektívna stránka trestného činu.</p>
skutkový stav a základné fakty	<p>Sťažovateľ ústavnou sťažnosťou napadol rozhodnutia krajského súdu a najvyššieho súdu v jeho trestnej veci. Okrem iného namietal, že v odôvodnení rozhodnutia krajského súdu chýba zmienka o ním navrhnutom dôkaze, pričom tento nedostatok neodstránil ani najvyšší súd v dovolacom konaní. Vo vzťahu k rozhodnutiu najvyššieho súdu o podanom dovolaní ďalej uviedol, že najvyšší súd ho odmietol, keď vychádzal z nesprávneho rozlíšenia medzi skutkovým a právnym stavom v otázke zavinenia a právnej kvalifikácie skutku.</p>
z odôvodnenia	<p>„K námietke tzv. opomenutého dôkazu</p> <p>Ústavný súd sa v prvom rade zaoberal preskúmaním toho, ako sa krajský súd vysporiadal so sťažovateľom navrhnutým dôkazom, ... Na tento účel ústavný súd v primeranom rozsahu použil aj tzv. „Perna test“ ... , ktorý je založený (čo i len implicitne) na posúdení troch základných kritérií: (a) či bola žiadosť o doplnenie dokazovania dostatočne odôvodnená a či sa týkala podstaty obvinenia, či (b) bol posúdený význam určitého dôkazu a či v tejto súvislosti boli súdom poskytnuté dostatočné dôvody, prečo dôkaz nebol vykonaný v priebehu súdneho konania a napokon (c) či toto rozhodnutie nenarušilo celkovú spravodlivosť konania.</p> <p>Ústavný súd zistil, že krajský súd sa vykonaním navrhovaného dôkazu zaoberal, keď tento návrh odmietol. Zároveň je však nutné uviesť, že v odôvodnení jeho napadnutého uznesenia absentuje explicitné vyjadrenie sa k odmietnutiu jeho vykonania, čo je potrebné krajskému súdu vytknúť. Ústavný súd zároveň zistil a vzal do úvahy fakt, že k problematike možného sťahovania sa do USA, ktorú sťažovateľ mal záujem dokazovať aj navrhovaným dôkazom ... , sa krajský súd vo svojom napadnutom uznesení vyjadril takto: „Ak obžalovaný v ďalšom poukázal na to, že jeho manželka odpredala svoj podiel v súvislosti s možným trvalým odsťahovaním sa do USA za účelom výkonu zamestnania, súd prvého stupňa aj s týmto argumentom sa presvedčivo vysporiadal a ani o jeho závere v tomto smere nemá odvolací súd žiadne pochybnosti.“ Ústavný súd poukazuje na to, že pokiaľ krajský súd v tejto časti svojho odôvodnenia poukázal a stotožnil sa s právnymi závermi prvostupňového súdu, je potrebné konštatovať, že také odôvodnenie napadnutého uznesenia krajského súdu, ktoré odkazuje na predchádzajúce rozhodnutia, v tej istej veci možno považovať za síce krajnú, no ešte stále ústavnoprávne akceptovateľnú alternatívu odôvodnenia ... .</p> <p>Po vykonaní tzv. Perna testu (zhrnutie v bode 35 tohto nálezu, pozn.) možno v okolnostiach prejednávanej veci považovať napadnuté uznesenia za ústavne udržateľné. V tejto súvislosti možno poukázať najmä na odôvodnenie napadnutého uznesenia najvyššieho súdu v kontexte odôvodnenia rozsudku okresného súdu, z ktorých vyplynulo, že by v danej veci nešlo o dôkaz, ktorý bol pre vec rozhodujúci a jediný, a zároveň možno poukázať na skutočnosť, ktorú považoval okresný súd za ustálenú, a teda, že neuveril obrane sťažovateľa o tom, že previedol svoje nehnuteľnosti na dcéry z dôvodu, že mali vycestovať do USA, a považoval za preukázané, že ich prevodom ... došlo ku konaniu proti pohľadávke poškodeného (strana 22 a 23 rozsudku okresného súdu, pozn.). Je síce nutné uviesť, že k určitému pochybeniu zo strany krajského súdu došlo, avšak jeho intenzita ... nemala v okolnostiach prejednávanej veci taký dosah, aby odôvodňovala intervenciu ústavného súdu. ...</p> <p>K námietke o reštriktívnom a ústavne nekonformnom výklade dovolacích dôvodov zo strany najvyššieho súdu.</p> <p>... sťažovateľ ... namieta reštriktívny výklad dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.</p> <p>K uvedenému dovolaciemu dôvodu najvyšší súd v zjednocujúcom stanovisku trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu č. k. Tpj 39/2010 zo 14. júna 2010 (R 3/2011) uviedol, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa. Tento dovolací dôvod preto nemôže napĺňať ani poukaz na to, že v konaní nebola preukázaná vykonaným</p>

	<p>dokazovaním subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t. j. tak, ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia. Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku potom môže byť už len nesprávne právne posúdenie takto ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenie, ktoré je jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek doplniť a meniť. ...</p> <p>Najvyšší súd konštatoval, že aj použitú právnu kvalifikáciu odôvodňujú všetky skutkové okolnosti, ktoré sú zhrnuté v popise skutku a ktoré vyjadrujú naplnenie príslušných znakov skutkovej podstaty označeného trestného činu. Námiety sťažovateľa, ktorými namietal, že skutku sa nedopustil úmyselne, vyhodnotil najvyšší súd ako také, ktoré majú zjavne skutkovú podstatu; ich podstata spočíva v nestotožnení sa so skutkovými závermi prvostupňového súdu.</p> <p>Najvyšší súd teda rešpektoval podstatné východisko (zákonný rozsah) dovolacieho prieskumu v rámci uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku spočívajúce v tom, že správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať a meniť, pričom sa zameril na posúdenie správnosti právnej kvalifikácie podľa skutkovej vety. Tieto zistenia vedú k záveru, že odôvodnenie napadnutého uznesenia najvyššieho súdu je z pohľadu ústavného súdu ústavne udržateľné."</p>
použitie odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, EŠLP a iných súdov	<p>Perna proti Taliansku, sťažnosť č. 48898/99, rozsudok Veľkého senátu EŠLP zo 6. 5. 2003</p> <p>Murtazaliyeva proti Rusku, sťažnosť č. 36658/05, rozsudku Veľkého senátu EŠLP z 18. 12. 2018,</p>
súvisiace právne predpisy	zákon č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov
klúčové slová	<p>dokazovanie-opomenutie dôkazov (nevykonanie dôkazov)</p> <p>dokazovanie-ústavnosť vykonania dôkazov</p> <p>dokazovanie-zákonnosť vykonania dôkazov</p> <p>práva a slobody – právo na súdnu a inú právnu ochranu-právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom</p> <p>práva a slobody – právo na súdnu a inú právnu ochranu-právo na spravodlivý proces</p> <p>dokazovanie-dokazovanie v trestnom konaní</p> <p>práva a slobody – právo na súdnu a inú právnu ochranu-právo na súdnu ochranu</p>

spisová značka	I. ÚS 218/2021
populárny názov	Dovolanie - právna a skutková otázka
sudca spravodajca	Rastislav Kaššák
druh konania	konanie o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	Nález - Nález
dátum rozhodnutia	04.08.2021
dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv	<p>Ústava Slovenskej republiky čl. 46 ods. 1</p> <p>Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 6 ods. 1</p> <p>Ústava Slovenskej republiky</p> <p>zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov</p>
analytická právna veta	Pri rozlišovaní právnych a skutkových otázok je treba v prípade pochybností postupovať v prospech dovolateľa. Odmietnutie dovolania z dôvodu, že uplatnené námietky nemajú charakter právnej otázky, je možné iba v prípadoch, keď je táto skutočnosť jednoznačná, pričom záver najvyššieho súdu o skutkovej povahe uplatnených námietok musí byť riadne odôvodnený.
skutkový stav a základné	Sťažovateľ ústavnou sťažnosťou napadol rozhodnutie najvyššieho súdu, ktorým

fakty	bolo odmietnuté jeho dovolanie z dôvodu, že sporná dovolacia otázka je skutková, nie právna. Sťažovateľ so záverom najvyššieho súdu nesúhlasil a namietal, že sporný bol právny záver, že „ak nehnuteľnosť pozostáva z dvoch alebo troch bytových jednotiek, ktoré spĺňajú stavebno-technické požiadavky, možno stavbu rozdeliť a vytvoriť i dom s dvomi alebo tromi bytovými jednotkami.“.
z odôvodnenia	<p>„... v konaní vedenom Okresným súdom ... (ďalej len „okresný súd“) sa sťažovateľ žalobou ... domáhal zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k tam bližšie špecifikovaným nehnuteľnostiam.</p> <p>... okresný súd žalobu sťažovateľa zamietol, ... Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že dotknutá nehnuteľnosť nie je podľa vypracovaného znaleckého posudku a podľa § 2 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov reálne deliteľná a z dôvodu nesúhlasu strán sporu do úvahy neprichádzali ani ďalšie zákonné možnosti zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, t. j. príkázanie spoločnej veci za primeranú náhradu jednému alebo viacerým spoluvlastníkom, resp. predaj dotknutej nehnuteľnosti.</p> <p>... Krajský súd ... (ďalej len „krajský súd“) potvrdil po doplnení dokazovania rozsudok okresného súdu ako vecne správny ... .</p> <p>Proti predmetnému rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodil z § 421 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), pričom ako spornú považoval otázku reálnej deliteľnosti nehnuteľnosti. Predmetnú otázku konajúce súdy nižšieho stupňa vyriešili podľa sťažovateľa nesprávne, keď konštatovali, že nehnuteľnosť rozdelená na dva bytové domy by nespĺňala požiadavku vyplývajúcu z § 2 ods. 2 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Za správne riešenie danej otázky sťažovateľ považoval právny záver, že „ak nehnuteľnosť pozostáva z dvoch alebo troch bytových jednotiek, ktoré spĺňajú stavebno-technické požiadavky, možno stavbu rozdeliť a vytvoriť i dom s dvomi alebo tromi bytovými jednotkami“ ...</p> <p>Ústavný súd sa nestotožňuje so záverom najvyššieho súdu, že sťažovateľom nastolená otázka je otázkou skutkovou, a nie právnu. ...</p> <p>... z dovolania možno ... vyvodiť, že sťažovateľ zastával odlišný právny záver ako krajský súd, pokiaľ ide o aplikáciu a výklad § 2 ods. 2 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v okolnostiach prejednávanej veci. Sťažovateľ pritom najvyššiemu súdu predostrel svoj právny názor na riešenie tejto otázky. Od najvyššieho súdu teda sťažovateľ žiadal zodpovedanie otázky, či je nehnuteľnosť možné považovať za deliteľnú napriek tomu, že jej rozdelením by vznikli len tri, resp. dve samostatné bytové jednotky, čo by nezodpovedalo zákonu o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. ...</p> <p>... dovolacia otázka tak, ako bola vymedzená sťažovateľom v dovolaní, má charakter právnej otázky, a preto napadnuté rozhodnutie najvyššieho súdu neobstojí z hľadiska základného práva na prístup k súdu.“</p>
použitie odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESLP a iných súdov	
súvisiace právne predpisy	zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok
klúčové slová	dovolanie-prípustnosť odmietnutie spravodlivosti (denegatio iustitiae) práva a slobody – právo na súdnu a inú právnu ochranu-právo na súdnu ochranu

Spracovalo Analytické oddelenie Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky

Upozornenie :

Prehľad vybraných rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „prehľad“) je neoficiálnym dokumentom, ktorý slúži výlučne na informovanie o rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“). Prehľad zostavuje Analytické oddelenie Odboru súdnych poradcov

a súdnej agendy Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky z rozhodnutí ústavného súdu, písomne vyhotovených a odoslaných účastníkom konania v danom období. Prehľad nezaväzuje ústavný súd a nenahrádza jednotlivé rozhodnutia ústavného súdu, z ktorých bol zostavený.